

MATTHEÛS

6:11-12

Dagelijks vertrouwen op Gods voorziening
en vergeving zoals wij anderen vergeven

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/6-11-12-deel-5

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Dagelijks brood en vertrouwen op Gods zorg	6 min	3
2	Lichamelijke behoeften als gebedszaak	5 min	6
3	Zonde als schuld tegenover God	3 min	8
4	De onbetaalbare schuld en Gods vergeving	6 min	10
5	Anderen vergeven als voorwaarde	4 min	13
	Om verder te lezen		15

1

Dagelijks brood en vertrouwen op Gods zorg

De vorige keer hadden we het over die regel in het gebed des Heeren waarin Jezus ons leerde bidden:

Geef ons heden ons dagelijks brood.

MATTHEÛS 6:11

Ik zei dat ons hier wordt opgedragen een bescheiden verzoek te doen, namelijk dat God in onze huidige behoeften zal voorzien, in ons dagelijks brood. Het wijst er niet op dat het Gods normale handelwijze is om ons zoveel te geven dat we voor lange tijd in de toekomst een voorraad kunnen aanleggen. Als Hij dat wel deed, zouden we Hem heel lang niet opnieuw iets hoeven te vragen. En heel mogelijk zou ons dan een gevoel overvallen dat we onafhankelijk van God zijn. Maar als we het dagelijks moeten vragen, omdat Hij precies zoveel geeft als we elke dag nodig hebben, dan houden we een heel nauw contact met God. Het is noodzakelijk dat we Hem elke dag vertrouwen.

Toen we de vorige keer afsloten, wees ik erop dat het niet per se verkeerd is om, als God je een overschot geeft, daar in bepaalde situaties iets van opzij te leggen wanneer je weet dat er een behoefte aankomt. In het boek Spreuken wordt ons verteld dat de mier hierin een goed voorbeeld van wijsheid is. De mier voorziet dat de winter eraan komt. Ze voorziet dat niet echt zoals wij dat doen, maar instinctief handelt ze alsof ze dat wel doet. Omdat de winter eraan komt, legt ze genoeg voedsel opzij voor haar gemeenschap, zodat die de winter door genoeg heeft. Want in de winter zal ze niet zoveel voedsel kunnen verzamelen.

Mensen doen dat ook al eeuwenlang. Boeren weten dat de winter eraan komt. Ze halen hun oogst binnen in de zomer, of in de herfst, of wanneer het dan ook is, en bergen hun overschot op, zodat ze in de winter iets te eten hebben. Vrouwen weckten fruit en dergelijke, omdat ze een jaar lang niets meer van de bomen zouden kunnen plukken.

Er is dus niets echt mis mee om iets opzij te leggen wanneer je weet dat er een tekort zal komen en God je vooraf de middelen heeft gegeven om dat te doen. Dat wordt in de Schrift aangeraden.

Natuurlijk moet je hierin niet zelfzuchtig zijn. Later in Mattheüs 6 vertelt Jezus ons dat we voor onszelf geen schatten op aarde moeten verzamelen. Ik geloof dat we te veel op onszelf gericht zijn als we voor onszelf schatten op aarde verzamelen. En als we een overschot hebben, moeten we bereid zijn anderen te helpen met hun huidige behoeften, zelfs als dat ten koste gaat van wat wij denken in de toekomst nodig te hebben. Het is veel belangrijker om iemand te helpen die nu in nood verkeert dan iets voor de toekomst opzij te leggen.

Als iemand bij je komt, en jij weet wat diegene nodig heeft en de middelen hebt om hem te helpen, dan zei Johannes:

Wie dan de goederen van de wereld heeft, en zijn broeder gebrek ziet lijden, maar zijn hart voor hem toesluit, hoe kan de liefde van God in hem blijven?

1 JOHANNES 3:17

Het is duidelijk dat de liefde van God ons ertoe beweegt mensen met huidige behoeften te helpen. Als dat betekent dat alles wat we voor de toekomst opzij zouden hebben gelegd uiteindelijk wordt weggegeven aan mensen met huidige behoeften, wat zal er dan met ons gebeuren? Morgen zullen we opnieuw bidden:

Geef ons vandaag het brood dat we nodig hebben, en de volgende dag, en de dag daarna.

Het punt dat ik wilde maken voordat we hier verdergaan, is dat God er vandaag is. Hij hoort vandaag onze gebeden. En als wij Zijn dienaren zijn, bekommert Hij Zich erom dat wij vandaag hebben wat we nodig hebben. Hij wil dat we voldoende kleding, onderdak en voedsel hebben, en alle andere uitrusting die nodig is om de wil van God te doen, dat wil zeggen, welke taak Hij ons ook te doen geeft. Dit zouden we echte behoeften kunnen noemen, en we hebben die van dag tot dag. Jezus zei dat je dit moet bidden:

Geef ons vandaag wat ons toekomt, ons dagelijkse brood.

Als God ons niet meer geeft, is dat geen probleem, want morgen zal Hij nog steeds leven, en de volgende dag ook, en totdat wij oud en afgetakeld zijn. God zal niet eens oud en afgetakeld zijn. Hij zal Degene zijn Die zelfs op onze oude dag in ons voorziet. God zei dat ook in Jesaja 46, vers 3. Hij zei:

Trouwens, als je in Jezus gelooft, maak je deel uit van dat overblijfsel. Er staat:

Luister naar Mij, huis van Jakob, en heel het overblijfsel van het huis van Israël.

JESAJA 46:3

Dus God zegt:

U, die door Mij gedragen bent vanaf de moederschoot, gedragen vanaf de baarmoeder. Tot uw ouderdom toe zal Ik Dezelfde zijn, ja, tot uw grijsheid toe zal Ík u dragen; Ík heb het gedaan en Ík zal u opnemen, Ík zal dragen en redden.

JESAJA 46:3-4

Daarom roept dit vragen op over de noodzaak om voor je pensioen te sparen en dergelijke. Misschien hoeven we dat niet te doen. Er staat beslist niets in de Bijbel wat ons aanmoedigt om voor ons pensioen te sparen. Er staat wel materiaal in de Bijbel dat ons zegt iets opzij te leggen voor behoeften in de nabije toekomst, als dat nodig is. Maar zoals ik de vorige keer zei: stel dat ik aan het einde van elke maand mijn hypotheektermijn moet betalen. Het is nu halverwege de maand en God geeft me daarvoor genoeg geld. Dan is er naar mijn inzicht niets mis mee als ik dat geld apart zet tot het einde van de maand, ook al heb ik het vandaag nog niet nodig. Ik weet dat ik het over twee weken nodig zal hebben. Als God erin heeft voorzien en het een bekende behoefte is die zich in de nabije toekomst zal voordoen, dan zie ik niet in dat ik enig Bijbels principe schend door het daarvoor apart te zetten.

Maar tegelijkertijd zijn de directe behoeften van mensen natuurlijk het belangrijkste voor ons. Als we christenen of arme mensen kennen die in grote nood verkeren, en we hebben de middelen om hun iets te geven, dan leert de Bijbel dat we dat behoren te doen. Als dat betekent dat we daarna niets meer opzij hebben gezet voor onze toekomst, dan zullen we morgen opnieuw op God moeten vertrouwen, en de dag daarna, en voor altijd. Dat is prima.

2

Lichamelijke behoeften als gebedszaak

Maar wat hier interessant aan is, is dat het eerste verzoek waarvoor Jezus ons toestemming geeft om voor onszelf te bidden, om lichamelijke dingen gaat en niet om geestelijke dingen. Toen Jezus ons het Onze Vader leerde, zei Hij dat Gods wil en Gods Koninkrijk het eerste zijn waar we ons in het gebed om moeten bekommeren. Maar wanneer we over onze eigen zaken beginnen te bidden, is het eerste waarvoor Hij zegt dat we moeten bidden ons dagelijks brood. Daarna komen de geestelijke behoeften: vergeving en verlossing van verzoeking, enzovoort.

Wat dat ons natuurlijk vertelt, is dat er niets mis mee is om ons om onze lichamelijke behoeften te bekommeren. Als ik zeg dat we ons erom moeten bekommeren, bedoel ik dat we ons er genoeg om bekommeren om ervoor te bidden. Ik bedoel niet dat we ons er zorgen over maken, want om iets bidden is het tegenovergestelde van je er zorgen over maken. Als je bidt en je tegelijkertijd zorgen maakt, is er echt iets mis. Het is namelijk de bedoeling dat gebed in geloof wordt gedaan, en waar geloof is, daar zijn geen zorgen.

Zoals Paulus het in Filippenzen 4:6 verwoordde:

Wees in geen ding bezorgd, maar laat uw verlangens in alles, door bidden en smeken, met dankzegging bekend worden bij God;

FILIPPENZEN 4:6

Bezorgdheid is natuurlijk je zorgen maken. Hij zegt:

Maak je nergens zorgen over.

Hij zei:

Maak je nergens zorgen over, maar laat God in elke situatie weten wat je nodig hebt door erom te bidden en te smeken, en Hem te danken; dan zal de vrede van God, die ons verstand te boven gaat, door Jezus Christus over jullie harten en gedachten waken.

Er is dus niets om je zorgen over te maken als je bidt en op God vertrouwt. Als je niet bidt en niet op God vertrouwt, dan heb je veel om je zorgen over te maken. Je zorgen maken is niet wat ik bedoel wanneer ik het erover heb dat je je om iets bekommert. Je om iets bekommeren hoeft niet het element van bezorgdheid te bevatten. Het betekent eenvoudigweg dat je niet onverschillig bent. Als iemand zich nergens om bekommert, dan staat die persoon onverschillig tegenover alles.

Ik mag me bekommeren om zaken als mijn dagelijks brood, het betalen van de huur, het nakomen van mijn huidige verplichtingen en het voorzien in mijn huidige behoeften: dat zijn gerechtvaardigde zorgen. Dat zijn gerechtvaardigde onderwerpen voor gebed. Jezus zet het gebed om lichamelijk voedsel zelfs bovenaan de lijst van dingen die ik voor mezelf vraag. Hoewel dat niet betekent dat het belangrijker is dan andere dingen, zoals vergeving van zonden en verlossing van verzoeking. Voedsel is niet belangrijker dan die dingen. Het betekent wel dat het in elk geval niet minder belangrijk is. Het betekent dat God Zich evenzeer om mijn lichamelijke behoeften bekommert als om de geestelijke kant. Het gaat daarbij om echte behoeften: overleven en doorgaan zolang Hij wil dat ik in deze wereld actief ben.

Geestelijke dingen zijn natuurlijk eeuwig, en dat maakt een groot verschil. Maar zolang God iets voor mij te doen heeft, heeft mijn lichamelijke bestaan geestelijke waarde. Tot God bidden of Hij mijn leven in stand wil houden door mij mijn dagelijks brood te geven, is dus beslist geen ongeestelijke benadering van de dingen.

Bidden of Hij me een Cadillac, een landhuis, een binnenzwembad of iets dergelijks wil geven, klinkt mij niet erg geestelijk in de oren, want dat is niet iets wat iemand nodig heeft. We hebben het hier over behoeften. Wanneer Hij zegt:

Geef ons heden ons dagelijks brood.

MATTHEÛS 6:11

bedoelt Hij:

Wilt U me vandaag alstublieft het eten geven dat ik nodig heb, omdat ik het vandaag nodig heb?

God gaf de Israëlieten dag na dag manna, maar stond hun niet toe het langer dan tot een bepaalde dag te bewaren. Als ze dat deden, bedierf het. Daarmee leerde Hij hun dezelfde les: God is er vandaag. Vertrouw vandaag op Hem voor wat je nodig hebt. Morgen zal Hij er ook zijn. Omdat je niets van gisteren kunt opsparen, zul je morgen eveneens op Hem moeten vertrouwen. Dat was wat de Joden in de woestijn moesten leren. Dat is blijkbaar de les die Zijn discipelen volgens Hem moesten leren toen Hij hun leerde zo te bidden.

3

Zonde als schuld tegenover God

Nadat we om ons dagelijks brood hebben gebeden, wat volgens mij al onze fundamentele lichamelijke behoeften van die dag vertegenwoordigt, zegt Hij in Mattheüs 6:12 ook dit:

En vergeef ons onze schulden, zoals ook wij onze schuldenaren vergeven.

MATTHEÛS 6:12

De Engelse woorden „our debts” betekenen letterlijk iets wat verschuldigd is. Het Griekse woord heeft die betekenis ook. Hij zegt:

Vergeef ons wat we anderen verschuldigd zijn, zoals wij degenen vergeven die ons iets verschuldigd zijn.

Het is natuurlijk denkbaar dat Hij het over echte financiële schulden heeft. Daar werd mij onlangs naar gevraagd. Iemand vroeg: „Denk je dat dit een verwijzing naar financiële schulden zou kunnen zijn, en dat we God vragen ons te vergeven dat we schulden zijn aangegaan?” Ik denk niet dat Hij dat hier werkelijk bedoelde, al is er geen reden waarom Hij dat niet zou kunnen behandelen. Het lijkt alleen niet waarschijnlijk dat het deel zou uitmaken van dit korte en algemene gebed, om de eenvoudige reden dat de meeste van Zijn discipelen waarschijnlijk helemaal geen schulden hadden. Wij leven in een samenleving waarin bijna iedereen schulden heeft. Mensen hebben creditcardschulden, hypotheken, schulden voor hun auto en allerlei andere schulden. Maar zelfs één generatie geleden waren er veel minder van zulke schulden, ook in de Verenigde Staten.

In Bijbelse tijden had eigenlijk niemand schulden, tenzij mensen buitengewoon arm waren en moesten lenen om te overleven. In het Oude Testament droeg de Wet de Joden die middelen hadden zelfs op om aan deze arme mensen te lenen en hun geen rente in rekening te brengen, omdat het om hun overleving ging. De gemiddelde persoon die niet hoefde te bedelen en te lenen om te overleven, had gewoonlijk geen schulden. Daarom is het niet waarschijnlijk dat Jezus een menigte Joden uit Zijn tijd toesprak en zei: ‘Jullie hebben allemaal schulden. Jullie moeten God vragen jullie dat te vergeven.’

De schuld waar Hij het over heeft, is de schuld die we aan God verschuldigd zijn en niet hebben betaald. Wij moeten ook bereid zijn andere mensen de schuld kwijt te schelden die zij ons verschuldigd zijn en niet hebben betaald. Hier wordt het woord ‘schuld’ figuurlijk gebruikt. We zijn God letterlijk iets verschuldigd, en dat is natuurlijk volledige gehoorzaamheid. Als God ons voor een prijs heeft gekocht, zijn wij Zijn dienaren. Als wij Zijn dienaren zijn, verdient Hij het dat Zijn dienaren Hem gehoorzamen. Hij verdient het dat Zijn kinderen Hem eren. Voor zover wij Hem niet hebben geëerd en Hem niet hebben gehoorzaamd, hebben wij niet aan onze verplichting voldaan.

Het niet nakomen van zo'n schuld is in wezen wat wij zonde noemen. De spreker verwijst hier naar 1 Johannes 3:6:

Ieder die in Hem blijft, zondigt niet; ieder die zondigt, heeft Hem niet gezien en heeft Hem niet gekend.

1 JOHANNES 3:6

De uitspraak dat zonde de overtreding van de Wet is, staat in 1 Johannes 3:4. Dat betekent dat zonde ongehoorzaamheid aan God is. Als wij God gehoorzaamheid verschuldigd zijn en Hem niet gehoorzamen, komen we die verplichting niet na. Daarom moeten we die ofwel terugbetalen, ofwel moet die schuld ons worden kwijtgescholden.

4

De onbetaalbare schuld en Gods vergeving

Jezus vertelde in Mattheüs 18 een verhaal over een man die een enorme schuld had. In termen van Bijbelse valuta is het moeilijk om het bedrag precies vast te stellen, maar het was gigantisch. Het ging om tienduizend talenten, wat volgens sommige geleerden neerkomt op miljoenen dollars. Jezus zei dat er een koning was met iemand die hem tienduizend talenten schuldig was, en de man kon die schuld niet betalen. Dus zei de koning:

En toen hij niet kon betalen, gaf zijn heer opdracht dat men hem zou verkopen, én zijn vrouw en kinderen en alles wat hij had, en dat de schuld betaald moest worden.

MATTHEÛS 18:25

De man wierp zich voor hem neer en smeekte hem de schuld kwijt te schelden, en zijn meester deed dat. Hij had medelijden met hem en schold hem de hele schuld kwijt.

Dit was een schuld die de man nooit had kunnen terugbetalen. In de gelijkenis, die in Mattheüs 18:21-35 staat, stelt deze schuld onze schuld aan God voor, die wij niet kunnen terugbetalen. Het is alsof wij Hem miljoenen dollars verschuldigd waren en die schuld niet waren nagekomen. Er zijn drie dingen die je kunt doen. Je kunt naar de gevangenis gaan — en in dit geval zou dat betekenen dat je naar de hel gaat — omdat je een schuld aan God niet bent nagekomen en die niet kunt betalen. Je zult dan als het ware moeten betalen door in de gevangenis te zitten, in de hel. Of je moet de schuld betalen, wat onmogelijk is, of de schuld moet je worden kwijtgescholden. Dat zijn de enige drie mogelijkheden. Als je een schuld hebt, moet je die schuld betalen, vanwege die schuld naar de gevangenis gaan, of die schuld moet je worden kwijtgescholden.

In deze gelijkenis werd de schuld van de man aanvankelijk kwijtgescholden. Daarna vond hij iemand die hem geld schuldig was. Het was een klein bedrag, en die man smeekte hem om barmhartigheid en uitstel, maar hij had geen barmhartigheid. Hij schold de schuld van zijn mededienaar niet kwijt. Toen de koning hierover hoorde, trok hij de eerdere kwijschelding in, zette deze man in de gevangenis en zei dat hij daar moest blijven totdat hij het hele bedrag had betaald.

Het punt dat Jezus met dit verhaal maakte, is dat als God ons een grote schuld heeft kwijtgescholden, en als wij verwachten onder Zijn barmhartigheid te leven, wij anderen ook barmhartigheid moeten betonen. Als wij barmhartigheid hebben ontvangen, moeten wij barmhartigheid hebben om te geven. Als God ons genade heeft gegeven, moeten wij enige genade hebben om aan anderen te geven. Als wij anderen niet vergeven, kunnen wij zelf niet vergeven worden.

Wanneer Jezus ons dus zegt dat wij moeten bidden over onze schuld aan God, zegt Hij in Mattheüs 6:12:

Vergeef ons onze schulden, zoals wij degenen vergeven die bij ons in de schuld staan.

Dat wil zeggen: zoals wij mensen vergeven die tegen ons zondigen, zo willen wij dat God ons vergeeft.

Ieder van ons zal op de oordeelsdag voor God staan. Wij allemaal zijn onze verplichting tegenover God niet nagekomen. Tenzij je kunt zeggen: 'Ik heb God elk moment van elke dag gehoorzaamd. Ik ben nooit ongehoorzaam geweest aan ook

maar één van Zijn geboden, zelfs niet één keer', heb je een schuld aan Hem die je niet kunt terugbetalen. Je kunt niet teruggaan en de overtreding ongedaan maken. Je kunt het verleden niet veranderen. Het grote gebod luidt volgens Jezus:

Jezus zei tegen hem: U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand.

MATTHEÛS 22:37

Heb jij ieder moment van elke dag van je leven God liefgehad met heel je hart, ziel en verstand? Is er nooit een dag geweest waarop je jezelf boven God stelde, waarop je je meer bezighield met wat jou behaagt dan met wat God behaagt? Is er nooit een moment geweest waarop je je meer bezighield met vleselijke dingen dan met het behagen van God? Het antwoord ligt natuurlijk al in de vraag besloten. Natuurlijk heb je dit gebod overtreden. Iedereen heeft dat gedaan. Daarom heb je een schuld tegenover God, en je kunt niet teruggaan en dat ongedaan maken. Je kunt niet gewoon vanaf nu God met heel je hart gaan liefhebben en doen alsof die overtredingen nooit hebben plaatsgevonden, want ze hebben wel plaatsgevonden.

Je hebt vergeving nodig. Het is nodig dat God je die schuld vergeeft. Het geweldige is dat de Bijbel zegt dat God bereid is dat te doen. Er staat in 1 Johannes, hoofdstuk 1, vers 9:

Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid.

1 JOHANNES 1:9

Dat geldt natuurlijk als we op Zijn voorwaarden tot Hem komen, als we onze zonden belijden vanwege wat Jezus heeft gedaan. Als we vertrouwen op wat Jezus heeft gedaan, kunnen we onze zonden belijden, en God zal ons onze zonden vergeven.

Misschien zeg je: „Voeg je niet een paar dingen aan die passage toe?” Nee. In de context schrijft Johannes heel duidelijk aan christenen. Hij schrijft aan mensen die hun leven al aan Christus hebben gegeven. Hij zegt het zelfs heel duidelijk in 1 Johannes 1:7:

Maar als wij in het licht wandelen, zoals Hij in het licht is, hebben wij gemeenschap met elkaar, en het bloed van Jezus Christus, Zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde.

1 JOHANNES 1:7

Slechts twee verzen later zegt hij:

Als we onze zonden bekennen, is Hij trouw en rechtvaardig: Hij vergeeft ons onze zonden en reinigt ons van alles wat verkeerd is.

Het belijden van zonde is absoluut noodzakelijk als we op de oordeelsdag voor God willen staan terwijl al onze rekeningen vereffend zijn, zonder een straf te hoeven betalen die we niet kunnen betalen. Hoe doen we dat? Gelukkig wil God ons vergeven. Jezus is gestorven en heeft Zijn bloed vergoten om de prijs te dekken die wij niet konden betalen voor onze overtreding van Gods wetten. Het loon van de zonde is de dood. Jezus heeft die doodstraf namens ons betaald, zodat wij die niet hoeven te betalen, als we tot Hem komen, onze zonden belijden en ons leven aan Hem overgeven om te doen wat Hij wil dat we doen.

5

Anderen vergeven als voorwaarde

Het punt hier is dat we alleen om vergeving kunnen pleiten als we bereid zijn anderen evenveel te vergeven als wij willen dat God ons vergeeft.

En vergeef ons onze schulden, zoals ook wij onze schuldenaren vergeven.

MATTHEÛS 6:12

betekent: evenveel, niet meer en niet minder. Volgens Jezus heb ik er geen recht op God te vragen mij ruimhartiger te vergeven dan ik anderen vergeef.

Voor het geval dat uit het gebed zelf nog niet duidelijk genoeg was: aan het einde van het gebed in Mattheüs 6, zodra het woord „Amen” is uitgesproken, voegt Jezus in Mattheüs 6:14 en 15 dit korte naschrift, dit korte commentaar, toe:

Want als u de mensen hun overtredingen vergeeft, zal uw hemelse Vader u ook vergeven. Maar als u de mensen hun overtredingen niet vergeeft, zal uw Vader uw overtredingen ook niet vergeven.

MATTHEÛS 6:14-15

Dit feit, dat God je niet zal vergeven als je anderen niet vergeeft, wordt op veel plaatsen in de Schriften duidelijk geleerd. Het kwam zelfs al eerder ter sprake in de zaligsprekingen in Mattheüs, hoofdstuk 5, waar Jezus in vers 7 zei:

Zalig zijn de barmhartigen, want aan hen zal barmhartigheid bewezen worden.

MATTHEÛS 5:7

Dat wil zeggen: zij die barmhartig zijn tegenover anderen, zij die anderen vergeven, zullen barmhartigheid van God ontvangen en door God vergeven worden. Jezus vertelt ons in Mattheüs 6:14 en 15 duidelijk dat het niet zal gebeuren als we anderen niet vergeven. Dan zullen ook wij niet door God vergeven worden.

Een deel van ons gebed moet er beslist op gericht zijn met God in het reine te komen. We moeten God vragen ons onze zonden te vergeven. Maar tegelijkertijd moeten we ook kunnen zeggen: „Zoals ik degenen die mij gekwetst hebben, heb vergeven — iedereen die mij gekwetst heeft — zo heb ik hun vergeven. Daarom, God, vraag ik U mij dezelfde barmhartigheid te tonen.”

Wij verdienen Gods vergeving niet door vergevingsgezinde mensen te zijn. Die vergeving is verdiend door Jezus, door een Ander, doordat Hij aan het kruis stierf. Maar door anderen te vergeven, voldoen we aan de voorwaarde om haar te ontvangen. Er is een verschil tussen iets verdienen en aan de voorwaarden voldoen om een geschenk te ontvangen. Een geschenk is niet altijd onvoorwaardelijk, maar het blijft een geschenk als het gratis is.

Mijn grootmoeder kan bijvoorbeeld een vermogen aan iemand willen nalaten, maar om ervoor in aanmerking te komen, moet ik haar zoon of haar kleinzoon zijn. Ze zal het niet aan een vreemde nalaten. Het is een gratis geschenk, maar je moet er nog steeds voor in aanmerking komen. Je moet de juiste persoon zijn om het te ontvangen. Gods vergeving is gratis. Jezus heeft haar gekocht, maar je moet aan de voorwaarden voldoen om ervoor in aanmerking te komen haar te ontvangen. Volgens Jezus Christus is die voorwaarde dat je anderen moet vergeven.

We kunnen tot God komen en zeggen: „God, vergeef mij mijn zonden, zoals ik anderen vergeef die tegen mij gezondigd hebben.” Dat is wat Jezus ons zegt te bidden. We kunnen op geen enkele andere grond om vergeving vragen dan op grond van de manier waarop wij anderen vergeven.

Moeten we al onze zonden opsommen? Niet per se. Jezus heeft ons niet gezegd dat we al onze zonden moeten opsommen. Eenvoudigweg erkennen dat we gezondigd hebben en dat we vergeving verlangen, lijkt alles te zijn wat Hij ons heeft gezegd dat we moeten doen. Maar als we ons door Gods Geest bijzonder overtuigd voelen van een bepaalde zonde, zou het natuurlijk zeker verstandig zijn die zonde te belijden, omdat God je juist die zonde nadrukkelijk onder ogen lijkt te brengen. Maar als het gaat om een dagelijks gebedsritueel, lijkt het voldoende om in algemene zin om vergeving van zonden te vragen.

We zullen onze bespreking van het Onze Vader voortzetten en waarschijnlijk afronden wanneer we verdergaan met de Bergrede.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Mattheüs 6:11
- 1 Johannes 3:17
- Jesaja 46:3
- Jesaja 46:3-4
- Filippenzen 4:6
- Mattheüs 6:12
- 1 Johannes 3:6
- Mattheüs 18:25
- Mattheüs 22:37
- 1 Johannes 1:9
- 1 Johannes 1:7
- Mattheüs 6:14-15
- Mattheüs 5:7

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.